

Arrest

nr. 129 081 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 februari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 januari 2014 tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 juni 2014.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. GOBERT, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 27 januari 2014 een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde datum ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing.

1.2. Verzoeker wordt op 25 februari 2014 gerepatrieerd naar zijn herkomstland.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep gericht vast, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 21 mei 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking werd op 22 mei 2014 per aangetekende zending en per drager aan de partijen overgemaakt.

2.3. Verzoeker richt op 10 juni 2014 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen. Waar verzoeker bij zijn vraag tot horen tevens de redenen uiteenzet waarom hij wenst te worden gehoord, merkt de Raad op dat gelet op het bovenstaande met deze schriftelijk aangevoerde redenen geen rekening kan worden gehouden.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 augustus 2014 staat het volgende vermeld: *“De Kamervoorzitter wijst de partijen op de grond van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. Zo komt het beroep onontvankelijk voor daar de verzoekende partij vrijwillig het land heeft verlaten. De advocaat van de verzoekende partij geeft aan dat de verzoekende partij volhardt in haar asielrelaas en wenst dat de bestreden beslissing wordt vernietigd wegens duidelijkheid in de rechtsorde. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.5. Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810). In de beschikking van 10 juni 2014 werd aangegeven dat verzoeker geen belang meer heeft bij zijn beroep, gelet op de vaststelling dat hij op 25 februari 2014 werd teruggedreven en de bestreden beslissing aldus volledige uitvoering heeft gekregen. Gevraagd naar het belang dat hij alsnog meent te kunnen doen gelden, antwoordt verzoeker dat hij vasthoudt aan zijn asielrelaas. Dergelijk vaag betoog, dat op geen enkele wijze verder wordt verduidelijkt, volstaat evenwel niet om alsnog een belang te weerhouden. Verzoeker weerlegt op deze wijze immers niet de concrete grond op basis waarvan het gebrek aan belang werd vastgesteld, namelijk het gegeven dat de bestreden beslissing reeds volledige uitvoering heeft gekregen. Er kan niet worden ingezien hoe het vasthouden aan een asielrelaas ertoe zou kunnen leiden dat verzoeker alsnog enig voordeel zou kunnen halen uit de vernietiging van een reeds uitgevoerde beslissing. Waar hij nog vraagt de beslissing uit het rechtsverkeer te verwijderen omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer, verschaft hij geen enkele uiteenzetting omtrent de wijze waarop de aanwezigheid van de bestreden beslissing in het rechtsverkeer zou leiden tot enige onduidelijkheid. Verzoeker werd teruggedreven, zodat de bestreden beslissing werd uitgevoerd. Eenzelfde beslissing kan niet tweemaal worden uitgevoerd, zodat geen onduidelijkheid bestaat.

Gelet op bovenstaande brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking, namelijk dat verzoeker – gelet op zijn terugdrijving op 25 februari 2014 – geen belang heeft bij zijn beroep, blijft daardoor overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA